

Војници на пляжи

Милан Блануша

АЛЕКСАНДАР РАФАЛОВИЋ

Војин Рајовић

ЧУВАР ПЛАЖЕ: САВО ПОПОВИЋ

ВОЈНИЦИ НА ПЛАЖИ

Милан Блануша, Александар Рафајловић и Војин Рајовић

АУТОР ИЗЛОЖБЕ, ТЕКСТА И ПОСТАВКЕ: Саво Поповић

SOLDIERS ON THE BEACH

MILAN BLANUŠA, ALEKSANDAR RAFAJLOVIĆ AND VOJIN RAJOVIĆ

EXHIBITION CONCEPT AND TEXT IN CATALOGUE: SAVO POPOVIĆ

Продајна галерија "Београд"

новембар 2016.

Београд

ВОЈНИЦИ НА ПЛАЖИ

Није Милан Блануша једини (уметник) који би војнике послао на плажу, скинуо их да пливају, играју пицигин... Али, стотинама година, вековима, на тој „црти“ имеђу песка и неба: између те две „равнодушности“ човек се „копрца“- завојевачи, ослободиоци, изгнанци... Наоружани (војници) се искрцавају на пешчане обале да шире „демократију“, искрцавају се у име правде, због похлепе. Најчешће отимају и затиру, понекад пружају руку спаса... тек понекад.

И, уметник војник – градитељ модерне мисли, на том „песку“ оставља свој траг. Налази и оставља за собом неки делић истине о цивилизацији, о човечанству.

Војник има стратегију, калкулише. Уметник ствара на путу ка истини и ствара инстинктивно, има инстинкт Творца. На том путу (ка истини) стварају Милан Блануша, Александар Рафајловић и Војин Рајовић па отуда и настаје њихов оригиналан уметнички израз.

Оригинални уметник, како тврди Андреј Тарковски, роб је талента који му је дат. Они су дужни за овај дар да служе људима и духовно их хране, за то су изабрани. На жалост, у 20. веку, владајућа је тенденција да уметник-индивидуалац, уместо да тежи стварању уметничког дела, користи га за истицање сопственог „ја“. Уметничка дела сада изражавају „ја“ оних који су их створили и претварају се, како каже Тарковски, у разглас њихових ситних претензија.

Милан Блануша је ослобођен „ситних претензија“, као уосталом и друга два уметника овде присутна. Фокусирајући у Графичком колективу локалну сцену кроз „Феномен Денегри“ он је говорио о глобалној појави. Циклусима слика и скулптура препознао је универзалну бирократску пошаст. Оштром је иронијом, која је који пут сезала до сарказма сецирао домаћу стварност не одузимајући јој ништа од стања које влада у светској „Кухињи“. Професор емеритус је „кувајући локално“ готовио „глобално јело“ па је отуд био препознат и далеко ван границе територије на којој живи и ствара.

Велика плава слика Александра Рафајловића је у Солуну, тада европској престоници културе, била по оцени посетилаца мањом Грађа који нису познавали српску ликовну сцену ни њене миљенике – драгуљ у тој круни наше уметности. Циклус фотографија насталих у Португалији је особен и вишеслојан мементо мори, па и запитаност о човековој мисији за кратког боравка на земљи под равнодушним сводом азура на ком се тек једна загубљена птица, галеб, указује као могућа (слабашна?) нада. Смелост човека „са две биографије“ видљива је баш онда када је сликао Аиртона Сену. Потом као што се 1958. Пикасо (Picasso) осврнуо унатраг инспирисан Веласкезом (Velázquez), Рафајловић се недавно у Галерији УЛУС окренуо сликарима, својим прецима припадницима Бококоторске иконописачке школе... Кад помињем Пикаса и Веласкеза пада ми на памет још једно поређење:

Веласкез је као управник послуге припадао мадридском двору, а делом је као уметник све њих надвишио. Није ли тако „улични сликар“ са португалске монденске ривијере делом надвишио многе миљенике српске монденске сцене.

На земунској ликовној колонији посвећеној клириту 2005. Војин Рајовић је својим остварењем искорачио знатно испред у савији присутних академика и корифеја овдашњих ликовних догађања – рекло би се једини је препознао задати материјал и његове особености – међутим снисходљиви ликовни критичари га као нису, у том угледном друштву, препознали. Или, опет, пар година касније у тој УЛУС-овој галерији где се догађа све и свашта кад Рајовић савршено дијагностицира локалну друштвену сцену и сагледава светску својим „Супстанцама“.

Додир између уметника и заједнице готово је прекинут. Ако је свако стварање заогрнуто плаштом осаме, ако уметник не чује хук свакодневице – о каквом стваралаштву је реч. Каква је његова мисија ако (уметник) није повезан са судбином човечанства?

Уметник, dakле, мора да буде свесан свог времена, да осећа окружење и да дела у корист истине. Ако ствара на том путу ка истини онда настаје релевантно, оригинално дело.

Од ова три „оригинална уметника“ два су (Блануша и Рафајловић) већ осигурала истакнуто место у српској историји уметности, а трећем (Рајовићу) остаје да се радом доказује упркос разним кустоским „забранима“ у које је тешко продрети. Хроничару који неколико последњих деценија прати овдашња културна збијавања није могла да промакне пометња у плићаку домаће културне сцене: памфлетска ангажованост, понајвише уметности као игра и декорација која неће (моћи) опстати у временским менама, саморекламерство, кустоска самодопадљивост па одатле и искључивост – неостељивост за све оне који нису у нашем малом „стаду“ одабраних...

Све то се ова три уметника различитих генерација уопште није тицало. Нису били нити су и даље склони компромису, нису кокетирали са кураторима, нису шармирали селекторе. Од самих почетака њихово се стваралаштво хранило широким видицима, или свако од њих је у та подручја корачао сопственим сасвим различитим изразом и проседеом – па ипак, сва тројица стварају на истом: путу ка истини. То се уклапа у чињеницу да у тековине модерне уметности спада и њена свест да не доприноси украсавању живота – него да сама по себи ствара мерила нових стварности.

Чувар плаже:
Саво Поповић

МИЛАН БЛАНУША

1943. Рођен у Јагодини
1967. Дипломирао на Академији за ликовне умртности у Београду у класи проф. Љубице Сокић
1971. Завршио постдипломске студије на Државној високој школи за ликовне уметности у Брауншвайгу
1973. Постао члан УЛУС-а
1976. Асистен за сликање и цртање на Академији уметности у Новом Саду
1978. Специјализација графике на Државној високој школи за ликовне уметности у Франкфурту на Мајни
1999 – 2004. Радио као редовни професор Факултета ликовних уметности на Цетињу и као редовни професор Академије уметности у Новом саду до 2011.
2013. Професор емеритус

ВАЖНИЈЕ НАГРАДЕ

2005. Награда „Сава Шумановић“
2001. Велики печат Графичког колектива
Гранпри на Међународном бијеналу „Сува игла“, Ужице
2000. Политикина награда за сликарство
1997. Прва награда на Међународном бијеналу графике у Београду
1992. Златна палета УЛУС-а
1990. Београд, Награда за цртеж на УЛУС-овој изложби Цртеж и ситна пластика
1982. Александрија, Прва награда за цртеж на 14. бијеналу медитеранских земаља
1978. Београд, Награда Октобарског салона за сликарство
1975. Награда УЛУБИХ-а на Петој загребачкој изложби југословенског цртежа
1972. Београд, Прва награда за цртеж на Првој југословенској изложби цртежа „Свет у коме живимо“
1971. Загреб, Откупна награда Модерне галерије Ријека на 3. загребачкој изложби југословенског цртежа

Излагао на стотинак самосталних и колективних изложби у земљи и иностранству. Детаљан попис може да се нађе у монографији „Милан Блануша“ 2009, у издању Културног центра Вршац

АЛЕКСАНДАР РАФАЈЛОВИЋ

Рођен 1957. године. Студирао сликарство у Београду и Паризу. Муж, отац троје деце, уметник у Србији и улични портретиста у Португалу. Потомак фрескописаца и иконописаца Димитријевића-Рафајловића, једанаесторице сликара из пет генерација Бококоторске сликарске школе који својом делатношћу, од прве потписане иконе 1680. године до друге половине 19. века чине најдуговечнију породичну сликарску радионицу у Европи.

Самосталне изложбе (избор)

2007. Јубилеј 50, Галерија Ремонт, Београд
2005. Пошта, Шок галерија, Арт клиника, Нови Сад
Један Један, Уметничка галерија „Надежда Петровић“, Чачак
2004. Сликао сам Аиртона Сену, Галерија УЛУС, Београд
Посао, Продајна галерија "Београд", Београд
2002. Улица радости/Rua de algria, Салон Музеја савремене уметности, Београд
A memoria de, Галерија Културног центра Београда, Београд
1999. Сликано место/Memoria pintada, Галерија Дома омладине, Београд
Galeria Praca do Mar, Quarteira, Португал

НАГРАДЕ

2005. Награда 46. Октобарског салона, Београд
Награда "Политике" за ликовну уметност из Фонда "Владислав Рибникар" за 2004 годину, Београд
2003. Плакета УЛУПУДС-а на 44. Октобарском салону, Београд
Награда VII Пролећног анала, Чачак
2001. Награда за цртеж на Петом београдском бијеналу цртежа и пластике, Београд
1999. Награда 40. Октобарског салона, Београд
1998. Друга награда за сликарство на Петом међународном бијеналу минијатуре, Горњи Милановац
Награда часописа "Ликовни живот" на 1. Годишњој изложби самосталних уметника, чланова УЛУС-а
1994. Велика награда земунског салона, Земун
Награда за сликарство на Трећем бијеналу уметности минијатуре Д.Д. "Звезда", Горњи Милановац
1991. Награда "Ривијере" Пореч на 16. Бијеналу младих, Ријека
1984. Награда из фонда Недељка Гвозденовића, Београд
1983. Прва награда уметничке колоније "Сићево", Ниш
Прва награда за сликарство В Септембарског салона младих, Никшић
1980. Награда из фонда Љубице Сокић, Београд
Награда Галерије "Надежда Петровић" Чачак, учеснику Колоније у Ивањици, Ивањица
Награда "Смели цвет" на фестивалу младих Србије, Кињажевац
1979. Награда Универзитета уметности у Београду, Београд
1976. Награда ФЛУ за цртеж на првој години студија, Београд
1974. Прва награда за сликарство "Пиво Караматијевић"
Међурепубличке заједнице за културу, Пљевља

ВОЈИН РАЈОВИЋ

Рођен у Београду, дипломирао 2002. године на Факултету ликовних уметности, Универзитета у Београду, у класи професора Владимира Комада.

Самосталне изложбе:

- 2011. „Сигнаторијум”, самостална изложба, објекти од топљеног стакла и бакра, Блок галерија, Нови Београд
- 2007. „Супстанца супституције”, самостална изложба, уметничка инсталашени медији, галерија УЛУС, Београд
- 2004. „Космичке ископине”, самостална изложба скулптура, галерија Стара капетанija, Земун

Групне изложбе и симпозијуми:

- 2012. „Терра“ Интернационални симпозијум скулптуре у теракоти, Кикинда, Србија. Јавне скулптуре у теракоти
- 2007. „Млади 2007“ Уметничка фондација Нис, изложба радова изабраних младих савремених уметника
- 2006. Клирит арт 2005, радови настали у уметничкој колонији Клирит арт под покровитељством Галенике клирит, скулптуре у клириту, галерија УЛУС Београд
- 2005. Клирит арт 2005, уметничка колонија под покровитељством Галенике клирит, скулптуре у клириту „TransMISSION“, видео рад, КЕФ – Сајам кратке електронске форме, галерија Rex, Београд „Adjective“, видео рад, представљен на модној ревији „Спајдермен је увек гладан“, Ане Љубинковић у оквиру XVII Београдске недеље моде, Genex Impuls Hall, Београд
- 2005. Мадр' Арт аукција радова чланова УЛУСа, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
Изложба радова нових чланова УЛУСа, уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 2004. Земунски салон, традиционална годишња изложба уметничких радова, галерија Стара капетанija, Земун
Конкурс за идејно решење споменика модерној Србији, поводом двеста годишњице Првог српског устанка, на централном острву тргу Славија у Београду, изложба финалних идејних решења, галерија Конака кнегиње Љубице, Београд
- 2001. Изложба скулптура у бронзи израђених у колонији „Сартид 2001“, Сmederevo, галерија Факултета ликовних уметности, Београд
- 1999. Дуга у парку, заједнички уметнички пројекат студената Универзитета уметности у Београду, Калемегдански парк, Београд
Х Биенале југословенског студентског цртежа, галерија Студентски град, Београд

САВО ПОПОВИЋ

Рођен у Београду. Основну школу и 15. математичку гимназију завршио у Загребу где је започео и студије на Групи за повијест умјетности под „а“ и филозофије под „б“ на Филозофском факултету загребачког Свеучилишта. Студије наставља на београдском Филозофском факултету – Група за историју уметности.

Дипломирао је на Филозофском факултету у Београду (Група за историју уметности) код проф. Лазара Трифуновића са оценом 10 на тему „Српска скулптура од 1945 до 1965“. Студијски боравио на Fordam university NY и Tufts, Бостон.

Објавио је више хиљада текстова из области уметности: ликовних критика, аналитичких и истраживачких текстова, приказа књига из уметности, интервјује са најзначајнијим домаћим и иностраним уметницима, историчарима и теоретичарима уметности (Рене Блок, Хералд Земан, Едвард Луси Смит, Гералд Мат, Бонито Олива...).

Објављивао је текстове у многим дневним и недељним новинама: „Омладинске новине“, „Полет“, „И ти рече“, „Ликовни живот“, „Борба“, „Република“, „Нин“, „Европљанин“, „Статус“. Објавио књигу „А... да се мало спотекнем“ (Музеј „Цептер“, 2013)

Архитектура постаје област којом се посебно бави захваљујући угледној „Борбиној“ награди за архитектуру која је спадала у најстарије и најзначајније архитектонске награде на простору бивше Југославије.

Аутор је десетак изложби, почев од изложбе мале пластике Матије Вуковића 1979. у Галерији Дома омладине Београда преко изложбе „Фазан“ приређене 2003. у галерији Хаос до „Живота облика“ приређене у Блок галерији 2010. и „А... да се мало спотекнем“ у Музеју „Цептер“ 2013.

Био је члан многих жирија: за доделу „Борбине“ награде за архитектуру од 1992. до 2002; Друштва историчара уметности Србије за избор за најбољу изложбу за годину 1997/98; Другог међународног тријенала керамике, МПУ, 06 – 26. децембра 2000; Међународног бијенала графике „Сува игла“ у Ужицу 2005. Председник Савета Октобарског салона 2005, 2006. и 2007. Члан Жирија 15. пролећног анала, Чачак. Учествовао је у многим ТВ и радијским емисијама у разговорима о уметности и очувању урбане меморије у Београду...

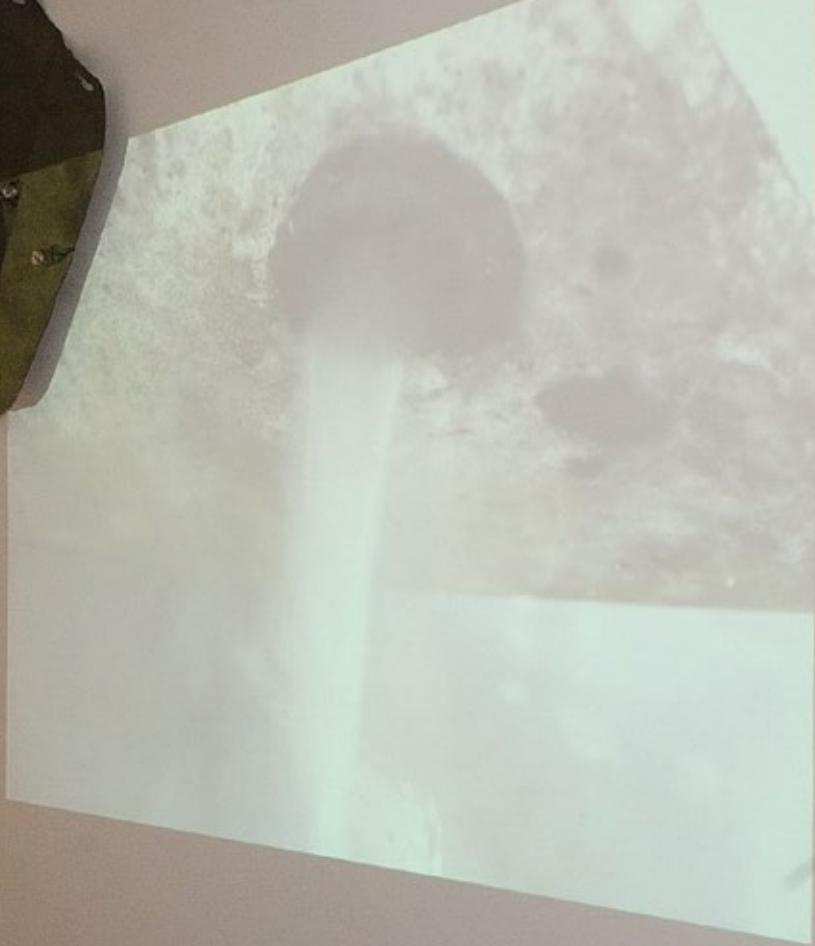
Објавио књиге „А... да се мало спотакнем“ 2013. у издању Музеја Цептер и „Непрочитани аманет“ 2013. у издању Глобосина.

Милан Блануша
Из циклуса
Војници на плажи
(Вернеру Битнеру у част)
2016, теракота
променљиве димензије

Milan Blanuša
From the cycle
Soldiers on the Beach
(In honour of Werner Buettner)
2016, terracotta
dimensions variable

Александар Рафајловић
Небо II
2016, дигитални принт
75 x 350 cm

Aleksandar Rafajlović
Sky II
2016, digital print
75 x 350 cm

Војин Рајовић
Одмаралиште
2016, инсталација

Vojin Rajović
Resort
2016, installation

Soldiers on the Beach

Milan Blanuša is not the only artists who sent soldiers to the beach, undressed them to swim, play picigin (a traditional game played in shallow water with a small ball) ... For hundreds of years, for centuries man has been "squirming" – conquerors, liberators, exiles on that "boundary line" between the sand and sky: between the two "indifferent" places. Armed soldiers disembark on the sandy beaches to spread "democracy", disembark in the name of justice, due to greed. Most often they raven, sometimes they lend a hand to rescue ... but only rarely.

And it is the artist soldier – builder of modern thought who also leaves his trace on that "sand". He seeks out and leaves behind a small part of truth about civilization, about the human race.

The soldier has a strategy, he calculates. The artist creates on the path towards truth and he does so instinctively, he/she has the instinct of the Creator. It is on this path that Milan Blanuša, Aleksandar Rafajlović and Vojin Rajović create and their original artistic expression springs from it. As Andrej Tarkovski says, an original artist is a slave to the talent that has been given to him. Having this talent artists are obliged to serve people and provide them with spiritual food, they have been chosen to do so. Unfortunately the leading tendency in the 20 century was the artist-individual who instead of aspiring to creating a work of art, uses his/her talent to highlight his/her own "Self". The works of art now express "the Self" of those who have created them and have turned into, as Tarkovski says, loudspeakers of their petty pretensions.

Milan Blanuša does not have "petty pretensions", neither do the other two artist present at this exhibition. Focusing the local art scene in the Graphic Collective through the "Denegri phenomenon" he spoke about a global phenomena. In his cycle of paintings and sculptures he recognized the universal bureaucratic epidemic. He dissected the domestic reality using sharp irony that sometimes became sarcasm and yet not depriving it of the situation that rules in the global "kitchen". While "cooking locally" professor emeritus has cooked "a global dish" and has thus been acknowledged beyond the borders of the country he lives and works in.

The large blue painting Aleksandar Rafajlović exhibited in Thessalonica, Greece, at the moment when the city was the European Capital of Culture, was judged by the mostly Greek public, not acquainted with the Serbian fine arts scene nor its favorites, as a jewel in the crown of our art. The cycle of photos taken in Portugal are unique and multilayered memento mori and a reflection on man's mission on earth during his/her short stay under the indifferent blue dome where only a lost bird, a sea gull is seen as possible (weak?) hope. The courage of the "man with two biographies" can be seen at the moment when he painted Ayrton Senna . And them, as Picasso paid tribute to Velazquez in his paintings done in 1958, Rafajlović recently paid tribute to his ancestors who belonged to the Bay of Kotor (Boka Kotorska) icon-painting school at an exhibition in the ULUS Gallery . As I mention Picasso and Velazquez another comparison comes to my mind: Velazquez was Assistant to the Wardrobe at the court in Madrid, but as an artist he surpassed them all. Did not the

"street portrait artist" from the Portuguese fashionable Riviera partially surpass many of the favored artists form the Serbian fashionable art scene?

The artwork of Vojin Rajović done at the art colony devoted to Klirit (Plexiglas) organized in Zemun in 2005 surpassed the work of the present academicians and corypheuses of our fine arts events – he was the one artist who recognized the potentials and features of the given material, however the condescending art critics did not acknowledge him in that respectable society. The situation was repeated a few years later when Rajović e perfectly diagnosed the local social scene and grasped the global one at his exhibition "Substances" in the ULUS Gallery, where otherwise all sorts of things are showcased.

The link between the artist and the community has almost been severed. What kind of creativity are we talking about if all forms of creativity are clocked by solitude, if the artist does not hear the rumble of everyday life. What is the artist's mission if he/she is not linked to the fate of mankind? Thus, the artist must be aware of his time, he/she must feel his/her surroundings and he/she must work in favor of truth. If the artist does create on the path of truth then a relevant, original work of art is created. Out of the three "original artists" two of them (Blanuša and Rafajlović) have already secured a prominent place in Serbia art history, and the third (Rajović) must keep proving his worth through his work despite the "closed circles" of different curators that are so difficult to penetrate. The confusion present in the shallow waters of our domestic cultural scene could not have escaped the attention of the one who records the events taking place on that scene in the last few decades: an engagement on the level of pamphlet writing, art seen mostly as dance/play and decoration that cannot withstand the test of time , self-promotion, curators' complacency and thus selectiveness – insensitivity for those who do not belong to their small "flock" of the chosen few...

These three artists, who belong to different generations, have never paid attention to all that. They have never had a tendency for compromise, they have not flirted with curators, they have not charmed the judges at juried exhibitions. From the very beginnings their creativity has been incited by their broad horizons although each one of them has a completely different expression and approach, however all three of them create on the same path of truth. That is in concord with the fact that one of the achievements of modern art is the awareness that art does not contribute to decorating life but creates its own standards for new realities.

The beach guard,
Savo Popović

MILAN BLAUSĀ

1943 Born in Jagodina (Serbia)
1967 Graduated from the Academy of Fine Arts in Belgrade (Serbia), Department of Painting in the class Professor Ljubica Cuca Sokić
1971 Completed graduate studies at the Staatliche Hochschule fur bildende Kunste in Braunschweig (Germany)
1973 Member of the Serbian Association of Fine Arts Artist (ULUS)
1976 Assistant professor for painting and drawing at the Academy of Arts in Novi Sad (Serbia)
1978 Advanced training in graphics at the Staatliche Hochschule fur bildende Kunste in Frankfurt am Main (Germany)
1999-2004 Full Professor at the Faculty of Applied Arts in Cetinje (Montenegro) and Full Professor of the Academy of Arts in Novi Sad (Serbia).
2013 Professor Emeritus

IMPORTANT AWARDS

2005 Sava Šumanović Award, Novi Sad, Serbia
2001 Big Seal of the Graphic Collective Belgrade, Serbia
Grand Prix for Prints at the International Dry Point Biennial, Užice, Serbia
2000 Politika Award for Fine Arts from the Vladislav Ribnikar Fund, Belgrade, Serbia
1997 First Prize at the International Biennial of Prints, Belgrade, Serbia
1992 ULUS Golden Palette, Belgrade, Serbia
1990 Award for Drawing at the ULUS Exhibition of Drawings and Small Plastic, Belgrade, Serbia
1982 First Prize for Drawing at the XIV Biennial of Mediterranean Countries, Alexandria, Egypt
1978 October Salon Award for Painting, Belgrade, Serbia
1975 Award of the Association of Visual Artists of Bosnia and Herzegovina (ULUBiH) at the Fifth Exhibition of Yugoslav Drawings, Zagreb, Croatia
1972 First Prize for Drawing at the First Yugoslav Exhibition of Drawings *The World We Live In*, Belgrade, Serbia
1971 Purchase Prize of the Modern Gallery, Rijeka, at the Third Zagreb Exhibition of Yugoslav Drawings, Zagreb, Croatia

Has exhibited at more than a hundred solo and group exhibitions at home and abroad. A detailed list can be found in the monograph: Milan Blaša published by the Vršac Cultural Center in 2009.

ALEKSANDAR RAFAJLOVIĆ

Born in 1957. Studied art in Belgrade and Paris. Husband and father of three children, an artist in Serbia and a street portrait artist in Portugal. Descendent of fresco and icon painter families Dimitrijević-Rafailović, there were eleven painters from five generations of Bokokotorska (Bay of Kotor) painting school which from its first signed icon in 1680 up to the second half of the 19 century was the longest active family painting workshop in Europe.

Solo Shows (a selection)

2007 *50th Anniversary*, Remont Gallery, Belgrade, Serbia
2005 *The Post*, Šok Gallery, Art Klinik, Novi Sad, Serbia
One One, Nadežda Petrović Art Gallery, Čačak, Serbia
2004 *I Painted Ayrton Senna*, ULUS Gallery, Belgrade, Serbia
A Job, Sales Gallery Belgrade, Belgrade, Serbia
2002 *A Street of Joy/ Rua de Alegria*, Museum of Contemporary Art Salon, Belgrade, Serbia
A Memoria de – Cultural Center Gallery, Belgrade, Serbia
1999 *The Painted Place/Memoria Pintada*, Youth Center Gallery, Belgrade, Serbia
Galeria Praça do Mar, Quarteira, Portugal

AWARDS

2005 Award of the 46 Octobar Salon, Belgrade, Serbia
The Politika Award for Fine Arts from the Fund of Vladislav Ribnikar, Belgrade, Serbia
2003 Award at the Seventh Spring Annual, Čačak, Serbia
ULUPUDS Plaque at the 44 October Salon, Belgrade, Serbia
2001 Award for Drawing at the Fifth Belgrade Biennial of Drawing and Plastics, Belgrade, Serbia
1999 Award of the October Salon, Belgrade, Serbia
1998 Award of the art journal Likovni Život no. 1, 1st Annual Exhibition of free lance artists, members of ULUS
Second prize for Painting at the Fifth International Biennial of Miniature Art, Gornji Milanovac, Serbia
1994 Award for Painting at the Third Biennial of Miniature Art, D.D. "Zvezda", Gornji Milanovac, Serbia
Grand Prix of the Art Salon, Zemun, Serbia
1991 Award of *Riviera*, Poreč, 16 Biennial of Young Artists, Rijeka, Croatia
1984 Award from the Nedeljko Gvozdenović Fund, Belgrade, Serbia
1983 First Prize for Painting at the Fifth September Salon of Young Artists, Nikšić, Montenegro
First Prize of the Sićevo Art Colony, Niš, Serbia
1980 Award "Daring Flower" at the Serbian youth festival, Knjaževac, Serbia
Award of the Nadežda Petrović Art Gallery, Čačak, for participating in the Art Colony in Ivanjica, Serbia
Award from the Ljubica Cuca Sokić Fund
1979 Award of the University of Arts in Belgrade, Belgrade, Serbia
1976 Award of the Faculty of Fine Arts for first year students, Belgrade, Serbia
1974 Pivo Karamatijević First Prize for Painting, Inter-republic Community for Culture, Pljevlja, Montenegro

VOJIN RAJOVIĆ

Born in Belgrade, graduated from the Faculty of Fine Arts, University of Belgrade (2002) in the class of Vladimir Komad.

Solo Shows

- 2011 *Signatorium*, objects made from melted copper and glass, Blok Gallery, New Belgrade, Serbia
- 2007 *Substance of the Substance*, artistic instal mixed media, ULUS Gallery, Belgrade, Serbia
- 2004 *Cosmic Excavations*, sculptures, Old Captain's Gallery, Zemun, Belgrade, Serbia

Group Exhibitions and Symposiums

- 2012 *Terra International Symposium on Sculpture in Terracotta, Public sculpture in Terracotta*, Kikinda, Serbia
- 2007 Young Artists 2007, exhibition of works by juried young contemporary artists, Niš Art Foundation
- 2006 Klirit Art 2005, sculptures in Klirit, works from Klirit Art - art colony sponsored by Galenika Klirit, ULUS Gallery, Belgrade, Serbia
- 2005 Klirit Art, sculptures in Klirit from the art colony sponsored by Galenika Klirit
 - TransMISSION*, video, KEF – Fair of Short Electronic Forms, Rex Gallery, Belgrade, Serbia
 - Adjective*, video, shown at Ana Ljubinković's fashion show *Spiderman is Always Hungry*, 17 Belgrade Fashion Week, Genex Impuls Hall, Belgrade, Serbia
 - Madl' Art Auction of works by ULUS members, Cvijeta Zuzurić Art Pavilion, Belgrade, Serbia
 - Exhibition of new members of ULUS, Art Pavilion Cvijeta Zuzurić, Belgrade, Serbia
- 2004 Zemun Salon, traditional exhibition of art, Old Captain's Gallery, Zemun, Belgrade, Serbia
 - Exhibition of works from the competition for the conceptual design of the monument "Modern Serbia" on the occasion of the 200 anniversary of the First Serbian Uprising, Princess Ljubica's Residence, Belgrade, Serbia
- 2001 Exhibition of bronze sculptures made in the art colony Sartid 2001 – Smederevo, Faculty of Fine Arts Gallery, Belgrade, Serbia
- 1999 *Rainbow in the Park*, joint art project of students from the University of Arts in Belgrade, Kalemeđan Park, Belgrade, Serbia
- 1999 10th Biennial of Yugoslav Art Students' Drawing, Studentski grad Gallery, Belgrade, Serbia

SAVO POPOVIĆ

Savo Popović was born in Belgrade, Serbia. He completed his elementary and secondary education (15 Mathematical Gymnasium) in Zagreb, Croatia. He started his studies at the University of Zagreb, Faculty of Philosophy, his major was History of Art and minor Philosophy. He continued his studies at the University of Belgrade, Faculty of Philosophy, Department of the History of Art.

He graduated from the Faculty of Philosophy in Belgrade (Department of the History of Art) with the final paper "Serbian Sculpture 1945 – 1965" for which he got the highest mark (10) from Prof. Lazar Trifunović. Attended study programs at Fordham University in New York and Tufts University, Boston, USA.

He has published several thousand articles on art: art criticism, analytical and research articles, art book reviews, interviews with leading domestic and foreign artists, art historians and theoreticians (René Block, Herald Zeman, Edward Lucy Smith, Gerald Matt, Bonito Oliva ...).

He has published articles in many daily newspapers and weekly magazines: Polet, I ti reče, Likovni život, Borba, Republika, NIN, Evropljanin, Status. Zepter Museum published his book "A ... da se malo spotaknem" (And ... If I Stumble a Little) in 2013.

His special field of interest was architecture thanks to the reputable daily newspaper Borba that awarded the Borba Award for Architecture which was one of the oldest and most significant awards for architectural achievements in former Yugoslavia.

He has curated ten exhibitions beginning with Matija Vuković's exhibition of small plastic in the Youth Center Gallery in Belgrade in 1979, via the exhibition "Pheasant" in Chaos Gallery in 2003 to "Life of Forms" showcased in Blok Gallery in 2010 and "And ... IF I Stumble a Little" in the Zepter Museum in 2013.

As a juror he took part in many juried competitions: the Borba Award for Architecture from 1992 to 2002; Association of Art Historians of Serbia for the best exhibition in 1997/98; 2 international Triennial of Ceramics in the Museum of Applied Art, 06-26 December 2000; International Dry Point Print Biennial in Užice 2005; was president of the October Salon Council in 2005, 2006 and 2007; was member of the jury of the 15 Spring Annals, Čačak. He participated in many television and radio shows on art and the preservation of urban memory in Belgrade.

He published books: "A ... da se malo spotaknem" (And ... If I Stumble a Little), Zepter Museum , 2013 and "Nepročitani amanet" (Unread Testament), Globosin, 2013.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Саво Поповић

Превод
Ванда Перовић

Дизајн
Жолт Ковач

Фотографија
Зоран Јовановић Маčак

Штампа
Инстант систем, Београд

Тираж
150

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Curator
Jelena Krivokapić

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Savo Popović

Translation
Vanda Perović

Design
Žolt Kovač

Photography
Zoran Jovanovic Mačak

Printed by
Instant system, Belgrade

Print run
150

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071.1:929 Блануша М.(083.824)
73/76.071.1:929 Рафајловић А.(083.824)
73/76.071.1:929 Рајовић А.(083.824)
7.038.53:78(497.11)"20"(083.824)

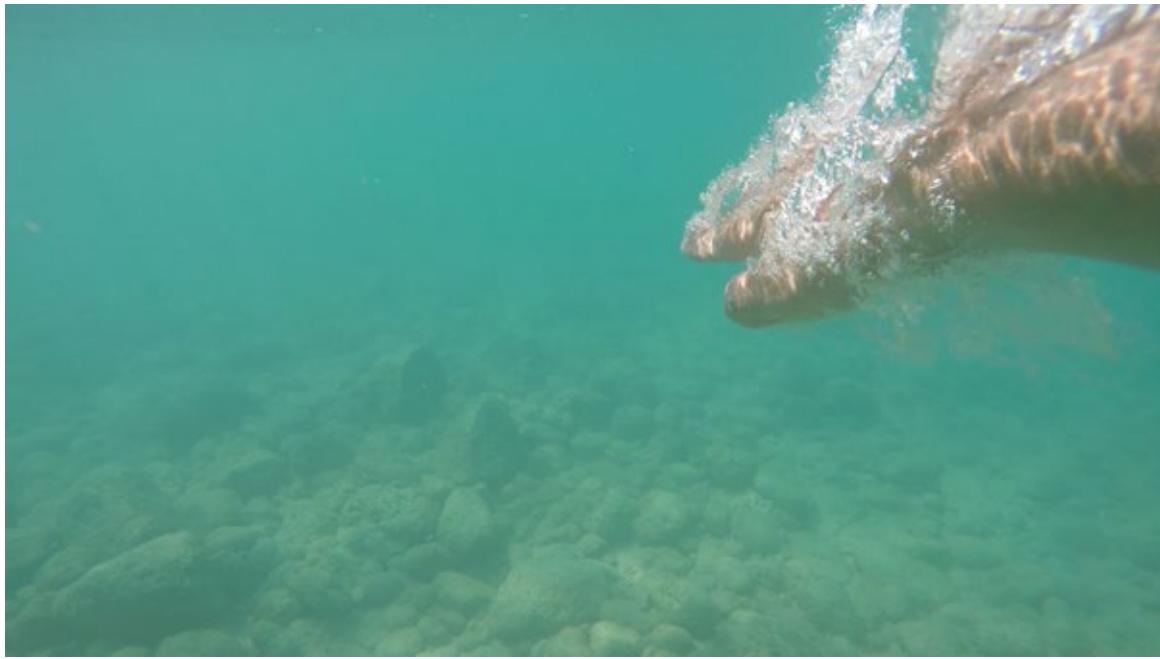
ПОПОВИЋ, Саво, 1949-

Војници на плажи = Soldiers on the Beach : Милан Блануша, Александар Рафајловић и Војин Рајовић =
Milan Blanuša, Aleksandar Rafajlović and Vojin Rajović : Продајна галерија "Београд", новембар 2016. /
автор изложбе, текста и поставке Саво Поповић = exhibition concept and text in catalogue Sava Popović ;
[превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović ; фотографија Зоран Јовановић Маčак = photography
Zoran Jovanović Mačak]. - Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2016
(Београд : Инстант систем). - [12] стр. : фотогр. ; 22 x 22 cm

Тираж 150. - Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Биографија: стр. [4].

ISBN 978-86-6141-101-4

а) Блануша, Милан (1943-) - Инсталације - Изложбени каталоги б) Рафајловић, Александар (1957-) -
Инсталације - Изложбени каталоги с) Рајовић, Војин (1972-) - Инсталације - Изложбени каталоги
COBISS.SR-ID 227343628

Војин Рајовић
Клоака залив
2016, видео, 2'28"

Vojin Rajović
Cloaca Bay
2016, video, 2'28"

